

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 111.933 van 27 oktober 2002  
in de zaak A. 128.526/XIV-12.297.**

In zake :       XXX,  
                  die woonplaats kiest bij  
                  Advocaat A. MBUMBA VANDU DI PHAKA,  
                  kantoor houdende te 1070 BRUSSEL,  
                  Wayezstraat 35

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken,
2. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

---

**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX op 27 oktober 2002 per fax heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 21 oktober 2002 houdende bevestiging van de weigering van toegang tot het grondgebied met terugdrijving van 25 september 2002;

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2002 waarbij aan XXX het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de eerste verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2002 van 6.35 uur waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 oktober 2002, om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. MBUMBA VANDU DI PHAKA, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Adjunct-adviseur K. GOOSSENS, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Overwegende dat krachtens artikel 3, tweede lid, 5/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat met betrekking tot de eerste voorwaarde, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve handeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van de verdediging en van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, de uiterst dringende noodzakelijkheid van de voorlopige schorsing duidelijk moet worden aangetoond; dat, in het kader van de onderhavige procedure, wat door verzoeker ontegensprekelijk beoogd wordt is dat hij zijn repatriëring wil verhinderen; dat bijgevolg van hem mag worden verwacht dat hij de nodige spoed en alertheid aan de dag legt om de Raad van State niet alleen in kennis te stellen van zijn intenties maar ook om tijdig, dit wil zeggen binnen een

tijdsbestek dat nodig is om aan de Raad en aan alle partijen betrokken in het geding de gelegenheid te geven kennis te nemen van zijn vordering derwijze dat die vordering aan een grondig onderzoek kan worden onderworpen; dat aan verzoeker krachtens artikel 19, tweede lid, van voornoemd koninklijk besluit, de technische mogelijkheid is geboden om zijn vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid met een faxbericht aan de Raad van State te doen toekomen; dat te dezen verzoeker op maandag 21 oktober 2002 in kennis gesteld is van de bestreden beslissing; dat hij pas op zondag 27 oktober 2002 om 03.18 uur met een faxbericht zijn vordering heeft ingeleid en daarin vermeldt dat hij op zondag 27 oktober 2002 zal gerepatriëerd worden en dat dit gegeven klaarblijkelijk de vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid verantwoordt; dat verzoeker niet uiteenzet waarom hij pas op zondag 27 oktober 2002 om 3.18 uur in de gelegenheid was om zijn vordering in te leiden; dat zijn stilzwijgen hierover moet geïnterpreteerd worden als dat verzoeker zelf niet diligent is geweest; dat hieruit volgt dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet is aangetoond; dat overigens indien verzoeker andere bedoelingen zou hebben gehad, met name de Raad van State bewust in een situatie te sturen waardoor er, gelet op de geschapen tijdsnood, er geen andere mogelijkheid zou zijn dan ofwel, zonder een grondig onderzoek van de zaak mogelijk te maken toch een schorsing uit te lokken, ofwel een schorsing de facto te zien tot stand komen, zulks niet tot een andere conclusie zou kunnen leiden;

Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de derde voorwaarde aanvoert dat hij ingevolge de bestreden beslissing van zijn vrijheid is beroofd en dat hij vreest dat hij eenmaal teruggestuurd naar zijn land van herkomst hij er zal worden opgespoord; dat hij bij die vage formulering blijft, zodat die formulering veeleer als een loutere stijlformule moet worden beschouwd en in elk geval niet volstaat om een rechtens vereist moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen;

Overwegende dat aldus niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 3, tweede lid, 5/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig oktober 2002, door :

|       |            |                                   |
|-------|------------|-----------------------------------|
| de H. | L. HELLIN, | wnd. kamervoorzitter, staatsraad, |
| Mevr. | A. TRUYENS | griffier.                         |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. TRUYENS.**

**L. HELLIN.**